

1/2014 ročník 9

březen 2014

# BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

Milí čtenáři Buňky, jsme tu s prvním vydáním našeho školního časopisu v roce 2014. Jako vždycky vám nabízím autorské práce našich žáků, postřehy i zprávy z různých akcí konaných pod záštitou školy. Doufám, že si z nabídky vyberete, a pokud ne, že se v příštím vydání právě vy sami budete podílet na jejím obsahu. Nápadů a námětů není nikdy dost a šikovné redaktory stále potřebujeme. Užívejte si nadcházejícího jara.

Vaše Buňka

## Fešák a Fešanda 2014

2. ročník této soutěže se konal ve středu 26. 2. 2014. Byl připraven členy žakovského parlamentu. Děti z 1. stupně se zapisovaly na plakát, ale postupně jich ubývalo, až nakonec zůstalo osm statečných, přičemž jich v den konání přišlo jen pět. Bohužel se letos neúčastnil ani jeden chlapec, takže naše škola žádného fešáka nemá(?). Pět děvčat, krásně upravených a v krásných šatech, soutěžilo ve čtyřech disciplínách. Diváci z řad spolužáků a rodičů se těšili na jejich vystoupení.

Porota složená ze členů parlamentu hodnotila vystupování soutěžících, pohotovost, výřečnost a celkový dojem. Komentátorka, Karolína Hokrová, vyzývala děvčata na podium podle vylosovaných čísel, porota pak ukázala body a počtář, Michal Pittner, je rychle sečetl a zapsal na připravenou tabuli. A v jakých disciplínách se dívky utkaly? Nejdrive se představily a řekly něco o sobě. Nejvíce jsme se dozvěděli o Týně Bártlové. Druhá byla ukázka zájmové činnosti děvčat. Úžasné baletní vystoupení předvedla Anička Krunčíková a jako kuchařka tančila s písničkou Klára Čejková. Jasmína Rajtorová hrála na flétnu a další



recitovaly básně. Promenáda na hudbu byla též úžasná a v nejkrásnějších šatech se předvedla Eliška Vopěnková. Nakonec dívky odpovídaly na otázku, co vědí o olympiádě. Porota byla překvapena pohotovostí, znalostmi o sportech a našich úspěších.

Nakonec body ukázaly vítězku a porota mohla odměnit všechny diplomem a sladkostmi.

Fešandou se tedy stala Týna Bártlová.

Na 2. místě skončila Anička Krunčíková a 3. místo obsadila Jasmína Rajtorová.

2. ročník soutěže se líbil, měl vyšší úroveň než vloni a už se těšíme na příští rok.

J.

Melounová

## Ptali jsme se u zápisu

Dvě žákyně z 9. třídy si pro rodiče a učitele připravily otázky, na které odpovídali rodiče a učitelé v den zápisu dětí do první třídy.

Zápis se konal ve šmoulím stylu, na naší škole jste mohli potkat dokonce i samotného tatku Šmoulu.

A jak anketa dopadla:

**Jak na vás působí to, že vaše dítě už jde do 1. třídy?**

„Jsem dojatá, není to ani možné, jak rychle to všechno uběhlo“ - maminka doprovázející svého syna na zápis

**Co jako učitel očekáváte od dětí?**

„že budou snaživé a pilné“ - Mgr. Hamplová

„očekávám od dětí, že nebudou stydlivé, že dokážou odpovídat na otázky a tak podobně“ - Mgr. Kubíčková

**Znáte školu a její aktivity? Myslíte si, že je tato škola dobrá, popřípadě, co byste na ní zlepšili?**

„Školu neznám, ale z doslechu se mi doneslo jen to dobré“ - maminka



Petra Pocklanová, Kateřina Lachmanová

## Derby skončilo nečekaně

V úterý 25. 2. 2014 se hrál odvetný zápas v hokeji mezi učiteli a žáky. Opět to bylo velmi vypjaté už před zápasem, když nesehraní žáci zrovna přijeli ze zámořské NHL, nezvyklí na evropské podmínky, bez tréninku a pod velkým vypětím šli do zápasu za všechny žáky v Povrlech. Na začátku byli všichni vysmátí. Ale vše se změnilo, když se žáci dostali do malého trháku. Ale za stavu 2:1 pro žáky přestali žáci hrát a učitelé náhle začali hrát jiným tempem. Překvapovali obranu jednou krásnou akcí za druhou a dostali se do vedení 5:2.

Žáci začali být nervozní a nechávali na ledě své nejlepší dvě pětky a začali pomalu snižovat. Když v polovině třetí třetiny nejmladší formace zápasu vyrovnala na 6:6, šli žáci do posledních pěti minut všemi silami. Když formace deváté třídy a hostů vstřelila gól 3 minuty před koncem, který se ukázal jako vítězný, dohodli se, že začnou nahazovat a šetřit čas. Poté se pokusili učitelé o závěrečný tlak, ale skvělý Dan Zajíc podržel žáky a ti ještě stačili dát ujišťující gól. A tak žáci slavili po dlouhé době své vítězství, které bylo zasloužené. Nakonec tedy žáci vyhráli 8:6 po velmi zajímavém a vypjatém zápase plném zvratů a krásných akcí.

*Filip Zajíc*

### Můžou za to knedlíky

Úterý 25. 2. 2014, slunečno, jasno, teplota 11 stupňů, na jídelníčku rajská omáčka a houskový knedlík!!!! Opakuji houskový knedlík!

Vše vypadalo pro tým učitelů velice dobře. Skvělá nálada, optimální forma hráčů, návrat opor do týmu (Němec, Melounová, Suková), brankář Bürgermeister prohlašoval, že bude mrštný jako leopard, zkrátka „lepší počasí jsme si nemohli přát“. Ale vše se nějak pokazilo. I přes přísný zákaz vedoucího týmu (Hauzner) a kapitána (Skála) se brankář Bürgermeister nelidsky přejedl již zmiňovanou rajskou a houskovým knedlíkem. Při servírování jeho talíř potřeboval mantinely, aby mu nepadaly knedlíky pod stůl. Děs! Z mrštného leoparda se stala líná želva. Na začátku utkání se tento fakt ještě tolik neprojevil a skóre bylo vyrovnané. Učitelé po famózních kombinacích šli dokonce do tříbrankového vedení. Ale pak začala úřadovat želva v brance (Bigi). Jeho pomalé reakce a pohyby lze srovnat snad jen s otáčením Země kolem vlastní osy. Žáci rotovali kolem branky jako satelity a posílali jeden meteorit za druhým na ochablého a nemohoucího leoparda Bigiho. Výsledkem bylo

velice rychlé srovnání skóre a těsně před koncem svítil na ukazateli stav 6:6. Obě družstva si vzala oddechový čas, trenéři (Slezáčková – Zajíc) udělili poslední taktické pokyny a poslali na led to nejlepší. Pro učitele začala pětiminutovka hrůzy. Po šanci nejlepšího střelce učitelů (Hauzner) žáci lehce vyhodili puk z obranné



třetiny a ten pomalu klouzal směrem k brance pedagogů. Stačilo jen povytet a kotouč odpálit do bezpečí. Přejedený Bigi však v brance jen těžce oddychoval a strnule sledoval, jak kapitán žáků Filip Zajíc velice pomalu a v pohodě dojíždí puk a po obkroužení tří koleček okolo nehybného gólmána zasunuje do branky. Toto je možné v hokeji spatřit pouze jednou za 100 let! Učitelé byli deprimováni. Hřebík do krunýře líné želvy zarazil ještě Moucha, který lehkou střelou kolem Bigiho upravil na konečný výsledek. Po utkání budou padat hlavy. Brankář Bigi to zřejmě odnese tučnou pokutou a kapitán Skála zřejmě dokapitánoval. Žákům patří velká gratulace za bojovnost a nasazení. Byli prostě lepší a měli na rozdíl od učitelů hbitého brankáře. Děkujeme všem za úžasné odpoledne.

*Štěpán Hauzner*



*Buňka by nebyla kompletní, kdyby vám nepřinesla ukázky literárních počinů vašich spolužáků z hodin slohu. Letos se nám urodily opravdu pěkné kousky. Najdete zde líčení, zamyšlení, příběhy, sny. Vždy jsme rádi, když se vám literární pokusy líbí a když vedou k dalšímu úsilí mladých autorů.*

### **Mikulášský příběh**

Ahoj, (tohle je hlavně pro ty, co na Mikuláše NEVĚŘÍ). Mikuláš je dávno za námi, ale moje vzpomínka je jako ze včerejška. Od šesti let do minulého roku jsem na něj nevěřila, jako drtivá většina šestáků. Jenomže teď jsem absolutně...na vážkách. Každý, kdo dostává balíčky, byl natěšený, děti vykukovaly zpod stolu - takový normální 5. prosinec. Já si četla, když přišla moje sestra z flétny celá uražená. Vysypala ze sebe, že ostatní děti dostávají od čerta metlou a ONA NE! (začala křičet) Na mou odpověď, že by snad měla být ráda, dostala záchvat totální sebeneovladatelnosti, a tak jsem se rozhodla, že jí Mikuláše udělám. Zaběhla jsem do zahradního domku pro vatu a kožich...a jo, já nemám černý kožich! Vzala jsem tedy svou starou naruby obrácenou mikinu a hledala rohy...no, kdopak bude Mikuláš? Zavolala jsem kámošce Kátě, že jako bude anděl, já Mikuláš a moje borderka Sidi čert. Šla jsem k ní, převlékly jsme se a ještě zavedly Sidi do kotelny, aby ji ségra nepoznala. Vstoupily jsme do násypky uhlí a BÁC! Zavládla naprostá tma. Ke své skleslosti jsem nahmatala zabouchlé dveře a Kateřininy rodiče nebyli doma. „Do..., odsud se nedostaneme! Naši mě zabijou!“ panikařila Kátě. „Neboj, než nás rodiče najdou, spíš se udusíme,“ snažila jsem se být optimistka. Myslím, že kdyby na mě viděla, propálila by mě pohledem. Brr, těch smrtících představ bylo v jedné chvíli až moc. „A co Sidi? Ta by mohla někoho přivolat“ napadlo Kátě. Bohužel se na mě přitisklo něco měkkého. „Těžko. Jede v tom s námi.“ „A-“ „Mobil nemám, stejně tu není signál.“ Náhle něco zašramotilo a uhlí a nářadí se sesypalo v lavíně na nás. „SIDINO!“ „Jau! Eby?“ oslovila mě pisklavě Kátě. „Hm?“ „Nemůžu se postavit na pravou nohu.“ „O-ou.“ Napadlo mě nouzové řešení. „POOMÓÓÓÓC! Pomozte nám někdo! Tadyýýý, v úúúhélně!!!“ křičela jsem a bouchala na dveře asi deset minut, až jsem ochraptěla. Sedla jsem si ke stěně. Najednou mě zaplavil proud světla z baterky z otevřených dveří. Za nimi stál muž v nevkusném plášti s čepicí s křížem a bílým plnovousem. Nezaregistrovala jsem, který ze sousedů to je, ale asi žádný, protože on se mi prostě rozplynul před očima. Fajn, teď si asi myslíte, že máte čest s bláznem, jenže potom je blázen i Katka a Sidi! Teď jsem si teprve uvědomila, že na mého anděla spadl kromě pětikilového kladiva také pohrabáč a z čela mu teče slabý pramínek potu a krve, stejně jako mně. Dala jsem Kátě kapesník a pomohla dostat se k nim domů. Tam se převlékla a usadila se do křesla a já jsem jí zkusila přeprat bílé šaty. Potom jsem jí dala na nohu led a ona zavolala svým rodičům. Sama jsem taky mastila domů. Tý jo, já vypadala! Navíc mě po odplavení adrenalinu zabořila hlava. Máma ŠÍLELA! Já taky. Tohle všechno kvůli mé rozmazlené, protivné, miniaturní sestře Soně. No tak jo, taková není, ale stejně...Jo, v noci se mi zdál divný sen. Viděla jsem v něm odcházejícího Mikuláše opakujícího pořád dokola: „Nezapomeň na toho, kdo tě zachránil! Pozor, ráno tě vzbudí Soňa namalovaná jako Barbie!“ A to byste si netipli, kdo a v jakém stavu mě vzbudil!

Karolína Kurendová (6. ročník)

### **Koráb snů**

Postel je jediné místo, kde se můžu zachumlat do vln teplé peřiny, když mi není zrovna nejlíp. Někdy mám i představu, že je to takový velký koráb, který mě unáší do mých tužeb a přání. Každý večer mé oči hledí na panoramatický obraz s mosty, pod nimiž se prohánějí motorové čluny, které se v dálce dlouhého oceánu ztrácí. Často si představuji, že po dlouhém mostě jdu vstříc svým představám. Na krajinu koukám a myslím tak dlouho, že se má víčka pomalu ale jistě klidně zavírají a stávají se plátnem vkrádajícím se snům. Do snů se pomalu mísí postavy, příběhy, místa, kde jsem v životě nebyla a různé tvary, které si nikdo nedokáže představit.

Celý tento proces mne zanechá na výlet do hlubin oceánu a snad až za vesmír.

Po tomto velikém krásném a zdvořilém dobrodružství slyším to hrozné píp píp z mého budíku, které vše z hlavy vymaže. Zavírám ty brány od snů a tužeb, vylézám z peřin, z toho krásného pomalu a jistě vyprchávacího tepla, které volá zůstaň ještě tady a ponoř se do ráje snů. Protože si ani nedokážu uvědomit, kolik věcí se v posteli odehrává, když sním. A přesto-že každé ráno vstanu a zapomenu, tak se do korábu radostně těším na další plavbu.

Tereza Nožárová (9. ročník)

## Pocta létu

Miluji léto. Náš vztah je kolísavý a nezávazný, každý rok zhruba na tři měsíce.

Nebylo vůbec těžké zamilovat se do něj. Vím, pro některé je jednotvárné a ubíjející. Nekonečný koloběh hledání stínu. Jenže mě si získalo svou proměnlivostí. Vidím ho jako ohromnou knihu, která mě na každé stránce něčím překvapí. Je tajemné jako barva, kterou důvěrně znám, ale nejsem schopná ji namíchat.

Umí být laskavé i kruté, především je však intenzivní.

Je-li mladé, snaží se horlivě ukázat své možnosti, dokázat všemi způsoby svou nezávislost.

Ráno mě probouzí lehkým polibkem slunečních paprsků, nedočkavě prosakujících skrz záclony.

Roztáhnu je a mé smysly udeří výbuch. Výbuch barev, vůní i zvuků, které ani nejsem schopná najednou pojmut. V rozmarne divokosti mě má láska zve k tanci, jenž nemám to srdce odmítnout. Tančím s létem nikdy nekončící hravý tanec. Je ladný a rychlý, všechny pohyby hladce navazují.

I čas se přidá, aby na krátký moment tančil celý svět v jednotné choreografii.

Když mi léto nastaví svou krutou tvář, všechno se malátně zastaví.

Slunce mě nutí cítit na sobě lepkavý pot. Zhnusí mi jakýkoliv dotek s lidmi. Nenávidím tu oslepující bílou kouli, která mě tak ponižuje!

Rozhodnu se pomstít.

Stojím na kraji zatopeného lomu. Celé tělo se mi napíná touhou cítit dotek chladné vody.

„Nejlepší způsob jak začít, je skočit!“ doputuje ke mně horkým vzduchem hlas.

A tak se rozeběhnu, zavřu oči a ŽBLUŇK!

Už jen tiše ležím na vodě a v duchu se vysmívám nebeskému gigantovi stále se marně snažícímu pokořit mě svým žářem. Vítězoslavně směrem k němu cáknu vodu. Potom dlouho pozoruji barevný let třpytivých vážek.

Po čase léto vyzraje, jakoby už všem všechno dokázalo a našlo si čas ponořit se do svých vlastních odstínů. Vládne medovou barvou s natrpklou příchutí vzdáleného podzimu. Tanec pokračuje, pouze k němu hraje jiná hudba, pomalejší než předešlá.

Krutost mizí, zbude jen laskavost. Má náklonnost roste s každou další otočkou.

Jednoho dne si všimnu, že do svěží zeleně listů byl vmíchán melancholický podtón. Možná se mi jen zdá, možná si ho namlouvám, ale jeho přítomnost mi připadá stále neodvratnější.

Vypadají, jakoby si se smutným úsměvem uvědomily, že tu nebudou věčně. Slunce je pokrylo zlatavým závojem, jako předzvěstí jejich budoucí barvy.

Jak se na ně dívám, i do mé mysli se vkrade myšlenka, že by něco tak krásného, jako léto, mohlo skončit.

Pomalu, ale jistě, se mi vzdaluje a já budu muset dlouho čekat, než se opět setkáme. To poznání mě ochromí. Nejsem schopná ničeho jiného, než jen tupě zírat, jak se slunce nenápadně přesouvá k západnímu obzoru. S hrůzou si uvědomím jehličky studeného vzduchu, zabodávající se do mé opálené kůže.

„Já na konce nevěřím“ pronesu k chápavému svitu hvězd s křečovitým úsměvem na tváři.

Lada Řezáčová (9. ročník)

## ŠKOLNÍ PŘESTÁVKA

“Konec hodiny.“ Těmito slovy začíná sen. Sen, jenž si každý žijeme po svém. Spustí se jakýsi zvuk. Je to snad smích? Nebo pláč? Proč právě v tuto dobu začínáme vyjadřovat své emoce? Ticho náhle zmizí. Oči, jako bych je v tuhle chvíli nepotřebovala. Slyším každý krok, šum listů otírajících se o ruku, která je otáčí, každý sebemenší pohyb, sáček, který si jakoby létá ve vzduchu. Něco jako motýl, motýl, jenž venku poletuje ve slabém letním vánku. Slyším dech každého z nás. Každý je v jiném rytmu.

Cítím na sobě něčí pohled. Otevřu oči. Ale to, co vidím, vůbec není to, co bych vidět chtěla. Je zde shluk mnoha lidí. Dělají hluk, pohazují si s nějakým předmětem, tabule pořád popsaná slovy, která nedávají žádný smysl, kusy svačin poházené po místnosti.

Zavřu oči. Opět vidím motýlka ve slabém letním vánku. A žiju si dál svůj sen.

## JEDNOSLABIČNÝ PŘÍBĚH

„Teď je hic!“ řekl Tom. „Co žes to řekl? Vždyť je chlad!“, „to ses splet“, „to ne!“ řvou Tom a Jenn. Jdou ven a zří tam mrak. Ten mrak je pln par a vod. Už spad ten mrak a prask. „Jo to je fajn, teď bude hic a ne chlad“ křik Tom. A šli zas dom.

Michaela Šípková (8. ročník)

## Lyžařský výcvik byl Na Souši

Na Souši v Jizerských horách probíhá lyžařský výcvik našich žáků. Sněhové podmínky jsou omezené, ale lyžovat a běžkovat se dá! Počasí nám přeje a žáci zvládají nástrahy sjezdu a běhu na lyžích skoro jako naši reprezentanti na olympiádě v Soči.

Štěpán Hauzner

### **Sobota a neděle**

Je neděle, druhý den našeho lyžáku. Sobotní cesta byla hrozná, ale zvládli jsme ji. Naše chata se jmenuje Na Souši. Máme pokoje v nejvyšším patře, protože je nás méně než lidí z druhé školy. První večer jsme se dozvěděli pravidla, která máme dodržovat, a vzápětí byla polovina z nás podmínečně vyloučena. Sníh na svahu naštěstí je. Dneska jsme hned ráno vyrazili jezdit.



Jsou tu snowboardáči i lyžaři, takže jezdíme v několika skupinách. Kolem dvanácté jsme si do chaty došli na oběd a po poledním klidu byly asi do pěti hodin na programu běžky. Zítřejší nás snad čeká celý den na svahu a jsme zvědaví, jak bude pobyt pokračovat.

### **Pondělí**

Dneska jsme se probudili do krásného slunečného dne. Abychom si ho užili, vyhnali nás o půl hodiny dřív na sjezdovku, ale bylo to dobře. Počasí bylo opravdu ukázkové, sjezdovka upravená a takhle ráno i málo lidí. Pan učitel Hauzner byl tak hodný, že nám nechal celé dopoledne volné lyžování. Po obědě jsme šli taky na svah. Tentokrát vedoucí našich skupin natáčeli, jak každý z nás jezdí, abychom se večer mohli podívat, jaké děláme chyby, nebo naopak jak nám to jde, a potom jsme měli opět volno. Filip Zajíc nám zpestřoval den excelentními ladnými figurami, které dokázal na lyžích vykouzlit. Dnešek byl prostě fajn.

### **Úterý**

„Hlásí se vám kapitán letadla, venku je krásných pětaticet stupňů, voda má krásných dvaadvacet stupňů, vítejte ve Španělsku“ probudilo mě dnes ráno. Venku naštěstí pětaticet stupňů nebylo, naopak mrzlo, ale opět to vypadalo na krásný slunečný den. V devět hodin jsme vyrazili na běžky. Nádherný horský den, slunce se třpytilo na sněhu, my jsme se ploužili na běžkách a pan učitel nás u toho točil. Za neustálého dohledu kamery a sluníčka jsme vyšlapávali a sjížděli kopce a v obvyklý čas jsme se vrátili na oběd. V jednu hodinu nám byl přistaven autobus do aquaparku v Jablonci n. N. Voda měla krásných sedmadvacet stupňů... Všichni jsme se účastnili závodu o nejrychlejší jízdu na tobogánu, ale výsledky se teprve dozvíme. Celý den teď zakončujeme ve společenské místnosti, kde se, zatímco píšu, napjatě a hlasitě sleduje hokej.

### **Středa**

Nejspíš jsme si všechny krásné dny už vybrali, dnešní ráno a vlastně celý den byly zahalené do husté bílé mlhy. Taky začalo nenápadně tát i to málo sněhu, který tu je. I přesto všechno jsme ráno vyrazili na sjezdovku. Pravda je, že jsme vyšli až v devět a myslím, že jsme odcházeli trochu dřív. Po obědě (dneska svíčková) odešla druhá škola na pěší výlet a většina Povrláků na svah. Stále schovaní v mlze jsme jezdili až do půl páté. Ještě před večerem proběhla soutěž ve střelbě ze vzduchovky (výsledky zatím nevíme). Večer trávíme jak jinak než u hokeje. Zítřejší nás čeká obávaný celodenní výlet na běžkách, tak doufám, že se počasí zase umoudří.

### **Čtvrtek**

Dnešní celodenní jízda jsem strávila v posteli, takže všechno, co o něm napíšu, je jen z vyprávění. Celá cesta byla patnáct kilometrů. Popravdě, když se vrátili, vypadali méně unavení než po těch osmi kilometrech, co jsme běžkovali v neděli. Moje spolubydličky to zhodnotily tak, že je to spíš nebavilo, než unavilo. Taky jsme slyšela něco o závodech psích spřežení, které si pan učitel na konci cesty vymyslel. Na druhou stranu jsem si vyslechla i barvitě popisované všech možných pádů a vtípné to bylo i takhle na pokoji, takže to mohla být docela legrace. Zítřejší nás čeká poslední den. Trochu už víme, co se bude dít, tak jsem zvědavá, jak to dopadne.

## Pátek a sobota

V pátek jsme celý den soutěžili. Začalo to ráno, kdy jsme vyrazili na už dost roztátou a vyježděnou sjezdovku. Byla na ní vytyčena dráha slalomu, kterou každý musel dvakrát co nejrychleji projet. Než jsme odešli na oběd, stihli jsme ještě pár posledních jízd. Oběd, polední klid a potom vstříc biatlonu. Byly tři týmy – druhá škola rozdělená na dva a všichni Povrláci jeden. Nedaleko od chaty je louka a na ní byla vyznačena dráha i se stanovištěm na střelení a trestným kolem. Tu dráhu jsme předem všichni na běžkách prošli a ujasnila se všechna pravidla. Náš kapitán byl Kryštof Besser. Nechápu, proč byl start vedle kanálu, takže to celou dobu nesnesitelně smrdělo, ale v zápalu boje se to ztratilo. Chvilí to dokonce vypadalo, že vyhrájeme díky nečekanému náskoku, který nám udělal Fanda Sysel. Naneštěstí se dvěma našim závodníkům rozepnuly běžky a tyhle staré je fakt těžké zacvaknout zpátky. No, skončili jsme poslední, ale byla to sranda. Abychom se náhodou nenudili, najednou nám řekli, že poběžíme ještě závod jednotlivců, což už mě moc nebavilo. Večer někteří odešli na večerní lyžování, někteří si připravovali masky na vyhlásování a někteří odpočívali. Po osmé hodině se ve společenské místnosti vyhlásili výsledky soutěže na tobogánu, střelení ze vzduchovky, slalomu a biatlonu družstev i jednotlivců. Všechno bylo rozdělené na školy a ještě na holky a kluky. Dneska od rána balíme a za chvíli už nastoupíme do autobusu směrem domů. Jsem moc ráda, že jsem tu byla, ale další den už bych asi nezvládla a těším se domů na svůj pokoj, svojí postel, pořádnou koupelnu a mamčinu zeleninová jídla.

Lada Řezáčová

*David Štekrť připravil vzpomínku na zimní olympijské hry a úspěchy našich sportovců*

## ZOH v Soči

Soči je ruské město u pobřeží Černého moře a úpatí Kavkazu. Žije v něm okolo 330 tis. obyvatel. Rozlohou je 3,5 krát větší než Moskva. Klima je velmi příjemné, teploty zde dosahují 26 °C až 36 °C a v zimě okolo 7 °C. Zhruba 60 km od města je vzdálený zimní areál, kde se odehrávají závody například ve světovém poháru alpského lyžování. A v roce 2002 bylo město navrženo na pořádání ZOH, které však byly přiděleny do Salt Lake City. V roce 2007 rozhodl mezinárodní olympijský výbor, že se budou pořádat ZOH v roce 2014 ve městě Soči.



<u>Medaile</u>	<u>Jméno</u>	<u>Sport</u>	<u>Disciplína</u>
<b>Zlato</b>	Eva Samková	Snowboarding	Ženy snowboardcross
<b>Zlato</b>	Martina Sáblíková	Rychlobruslení	Ženy 5000 m
<b>Stříbro</b>	Martina Sáblíková	Rychlobruslení	Ženy 3000 m
<b>Stříbrné</b>	Gabriela Soukalová Veronika Kvítková Jaroslav Soukup Ondřej Moravec	Biatlon	Smíšená štafeta
<b>Stříbrná</b>	Gabriela Soukalová	Biatlon	Ženy hromadný start
<b>Stříbrná</b>	Ondřej Moravec	Biatlon	Muži stíhací závod
<b>Bronzová</b>	Ondřej Moravec	Biatlon	Muži hromadný start
<b>Bronzová</b>	Jaroslav Soukup	Biatlon	Muži sprint
Na ZOH jsme skončili 15. z 26 zemí. Celkem jsme vybojovali 8 medailí.			

## **Ročníkové práce**

Vilda Vaněk nám popisuje, jak to je s ročníkovými pracemi.

*A jsou tu čtvrté ročníkové práce! Každý žák měl možnost si vybrat učitele a téma. Žáci mají čas do června, aby si ujasnili, jak bude jejich práce vypadat. Po celou tu dobu se budou scházet s učitelem, který je má na starost. Ročníkové práce se konají celkem ve dvou interaktivních učebnách. Práce budou ohodnoceny podle počtu získaných bodů, jako výborná, vyhovující, nevyhovující.*

<b>Jméno žáka</b>	<b>Jméno učitele</b>	<b>Práce</b>
Antolíková B.	Najmonová	<i>Elektronika a děti</i>
Kohlová V.	Vaněčková	<i>Využití hornin v praxi</i>
Lachmanová K.	Slezáčková	<i>Rekonstrukce „šachárny“</i>
Müllerová V.	Hájková	<i>Recept od Rettigové</i>
Nožárová T.	Melounová	<i>Průmyslové lezení</i>
Pocklanová P.	Kovář	<i>Album deváté třídy</i>
Řezáčová L.	Skála	<i>Paměti pamětníků</i>
Salavová E.	Melounová	<i>Výstava psů</i>
Vondrová K.	Najmonová	<i>Sociální síť</i>
Pavle M.	Peřichová	<i>Porovnání stavební techniky</i>
Pech D.	Peřichová	<i>Traktory včera a dnes</i>
Štekrt D.	Vaněčková	<i>Ze starého nové</i>
Vaněk V.	Hacko	<i>Průvodce Londýnem</i>
Zajíc F.	Hauzner	<i>Historie mosazného muže (Knedlíka cup)</i>

## **Devítka u soudu**

Ve čtvrtek 23. 1. jsme navštívili soudní přeličení. Šlo o případ muže, který v roce 2010 v baru kuchyňským nožem zranil jiného muže. Bohužel obžalovaný odmítl vypovídat a většina svědků se omluvila, takže se hodně četly záznamy z předešlých výslechů, což byla trochu nuda. Jediní z účastníků incidentu, jejichž výpovědi jsme slyšeli, byl poškozený a jeden z jeho přátel. Vlastně jsem nepochopila, proč obžalovaný muž napadl. Všichni hosté baru byli opilí a jediná střízlivá osoba byla jedna servírka. Docela mě zaujalo, jaké kladl soudce otázky. Zněl klidně a trpělivě, i když se ptal na některé věci stále dokola. Tím, že obžalovaný odmítl vypovídat a opravdu se většinou četlo, trochu to postrádalo emocionální náboj. Ale možná to bylo i případem samotným. Celé se to motalo kolem alkoholu a (podle mě) lidí na okraji společnosti.

Obžalovanému byla uložena 5 letá podmínka s tím, že když ji poruší, půjde na 3 roky do vězení. Také dostal zákaz pití alkoholu, což myslím nevydrží.

Lada Řezáčová

Ve čtvrtek 23. ledna žáci 9. třídy již podruhé navštívili krajský soud v Ústí nad Labem, kde měli možnost sledovat přímé soudní jednání. Jednalo se o velice výhodnou příležitost, kterou se jen tak někomu nepodaří získat. A o jaký případ vlastně šlo? Celý případ se odehrál v roce 2010, kdy jeden muž napadl bezdůvodně nožem druhého muže, sedícího na schodech v místním baru. Během napadení byli ve stejné místnosti ještě další tři osoby, ale k soudu se dostavil pouze jeden svědek. Napadenému se podařilo zásahu nožem vyhnout a byl pouze zraněn řeznou ranou na čele. Obžalovaný získal trest 5 let podmínečně a při porušení podmínky 3 roky vězení. Žáci se vyhnuli testům, které na ně čekali v daný den, ale zato je čekalo jiné zklamání. Všichni museli jít na odpolední vyučování. Nemusím vám sem ani psát, jak se někteří žáci snažili přemlouvat pana učitele Skálu, který měl nad „devátáky“ dohled.

Petra Pocklanová



## Medailový úspěch nejen na ZOH

Na naší škole se již stalo pravidlem zapojovat se do všech možných znalostních soutěží. Žáci se tak mohou utkat a porovnat se svými vrstevníky napříč celým Ústeckým krajem. Děti nás reprezentují v oborech biologie, chemie, dějepis, zeměpis a jin. a dosahují poměrně slušných výsledků. Letos jsme však díky **Ladě Řezáčové** poprvé získali první místo v okresním kole olympiády z českého jazyka, kterou tradičně pořádá DDM v Ústí nad Labem. Lada převálcovala konkurenci ostatních škol (včetně dvou víceletých gymnázií) a se ziskem 26 bodů vybojovala první místo a přímý postup do krajského kola, které se bude konat 7. dubna 2014. Lado, moc ti gratulujeme a držíme pěsti v dalších bojích!

A pro zajímavost, díky Ladě a Kateřině Lachmanové dosáhla naše škola deváté příčky ze všech zúčastněných 21 škol. Děkujeme dívkám za skvělou reprezentaci školy.

Mgr. Tomáš Skála

*Lada se s námi podělila o své zážitky. Stojí jistě za přečtení.*

V úterý 11. 2. jsem se zúčastnila okresního kola češtinářské olympiády. Čeština mě začala bavit až tenhle rok, a tak mě ohromně potěšilo už to, že jsem vyhrála školní kolo a dostala se dál.

Když jsem ráno šla do DDM, nebála jsem se, ani jsem nebyla nervózní. To mě popravdě docela překvapilo, ale myslím, že to byl ten nejlepší začátek, jaký mohl být. Jediný pocit podobný nervozitě, který jsem pocítovala, byla zvědavost, jak asi dopadnu. Určitě jsem chtěla být v první polovině s tím, že první desítka by byla super. Nenápadně na mě však dorážela myšlenka, že bych si přála postoupit, ale zakazovala jsem si moc barvitě si to představovat.

Hlavně jsem si to chtěla užít a byla jsem zvědavá, jaké to bude, jak se s tím budu schopná vypořádat. První byl slohový úkol, na jehož vyřešení jsme měli hodinu. Byla zadána věta: „Jak jsem si osladila život...“, která měla být v text jakkoliv zakomponovaná. Slohový útvar jsme mohli zvolit libovolný a doporučená délka byla 20-25 řádků. Bylo to pro mě složitější než ve školním kole. Tam jsem hned věděla, o čem budu psát a už jsem tu myšlenku jen rozvíjela. Tady jsem musela déle přemýšlet, měla jsem několik návrhů a s výsledkem jsem nebyla tak spokojená jako s tím školním.

Po krátké přestávce následovala mluvnická část. Připadá mi, že ta není o tom, že se něco naučíte, ale o tom, jak celý ten jazyk vnímáte. O tom jestli se dovedete na jednotlivá slova dívat z různých pohledů, vidět jejich různý význam, když se vytrhnou z kontextu, ale naopak i o tom, jak je co nejlépe začlenit do vět, aby se tam hodila a dobře to znělo. Důležitá byla slovní zásoba a znalost různých ustálených slovních spojení. Trochu oříšek byl některé odpovědi výstižně zformulovat. V celku jsem z toho ale měla dobrý pocit a fakt mě to bavilo.

Potom jsme nekonečně dlouho čekali na výsledky. V tuhle dobu ve mně myšlenka, že bych si opravdu přála postoupit, rostla. Pořád jsem ji (trochu smutně) dusila, protože ostatní soutěžící vypadali hrozně namachrovaní a nepřípadalo mi moc pravděpodobné, že bych mohla vyhrát.

Vyhlašování brali odzadu, od čtyřicítky. Bála jsem se, aby moje jméno nezaznělo hned na začátku. I přes to, že mi všichni říkali, že o nic nejde a já jsem to tak brala, věděla jsem, že bych byla zklamaná. Když se dostali pod dvacítku, byla jsem v klidu. V desítce už jsem měla radost, a čím byly první tři místa blíž, tím byla větší. V první pětce jsem už jen nevěřícně zírala a s bušícím srdcem poslouchala. Na čtvrtém místě padlo chlapecké jméno, takže nebylo pochyb, že se mi to vážně povedlo! Ani jsem nedostala šanci srovnat se s euforickým pocitem, který mě zalil a najednou už zbylo jen jedno místo a jedno jméno. Věděla jsem, že to jméno mi patří, ale nemohla jsem uvěřit, že první místo taky. Výraz „vyrazilo to dech“ je poměrně dost přesný.

A nejspíš ne jen mně, hodně lidí na mě ten den myslelo a má ze mě radost, ale ten pocit, že se mi něco, co jsem si tajně přála a představovala, skutečně povedlo je nepopsatelný.

Lada Řezáčová (9. ročník)

## Školní kolo Demosthena

V pondělí 13. 1. 2014 se konalo školní kolo řečnické soutěže Young Demosthenes. Od letošního roku se jedná o mezinárodní soutěž, do které vstupují i žáci slovenských škol. Žáci si z daných témat vyberou jedno, o kterém musí 1-2 minuty hovořit, a to se správnou intonací, artikulací a neverbální komunikací. Obsah monologu nesmí být převzat z médií, internetu, je nutné ho připravit samotným soutěžícím. Letos se do soutěže přihlásili pouze čtyři žáci. 2 žákyně ze 6. ročníku a 2 žáci z 8. ročníku. Proč tak málo? Asi je velmi složité vymyslet, o čem vlastně budu mluvit, naučit se text, přidat gesta, pohrát si s hlasem a dělat, že jsem rozený moderátor. Prostě, po 14. hodině jsme si vylosovali pořadí, paní učitelka Melounová nás představila porotě. Tu tvořili pí uč. Peřichová, Slezáčková, Žáčková a p. uč.

Skála. A soutěžící? Karolína Kurendová mluvila o neverbální komunikaci, Sabina Hejduková o týrání koček, Nikol Bártlová o známé zpěvačce a já o přátelství. Do regionálního kola, které se koná 28. 1. v Ústí nad Labem, postupují Karolína a Nikol. Všichni jsme dostali diplom a vítězky ještě knihu. Porotci nám řekli, co bylo dobré a na čem dál pracovat. A tak držíme palce děvčatům, aby v konkurenci uspěly a postoupily dál do krajského kola.



Ondřej Budvesel **Týdenní**

## **projekt Výživa hrou**

V týdnu od 24. 2. do 28. 2. 2014 proběhl na prvním stupni již tradiční projekt Výživa hrou. Činnosti a úkoly, které třídy plnily jako týmy by měly pomoci k tomu, abychom si uvědomili své stravovací návyky a abychom zjistili, že se lze stravovat zdravěji, ale zároveň pestře a chutně. Projekt se ovšem netýká jen jídla. Třídy mohou ukázat, jaké mají nápady a fantazii, ve výtvarné a literární sféře a také jak jsou na tom se spoluprací a odpovědností k ostatním v týmu. Zkrátka a dobře, jde tu nejen o individuální znalosti každého zvlášť, ale zejména o týmovou spolupráci. Díky tomu vznikly velice zajímavé koláže na téma Skladba denního jídelníčku nebo písničky na téma Zdravá výživa s vlastním textem na hudbu známé písničky. Některé písně byly navíc velmi hezky dramaticky ztvárněné. Z pracovních listů, které měl plnit každý sám za sebe je zřejmé, jak jsou na tom žáci 1. stupně s teoretickými znalostmi z oblasti výživy. Správné složení svačín kontrolovaly členky žákovského parlamentu a zde bylo vidět nejen to, kdo se snaží o zpestření školních svačín, ale také to, jak je kdo odpovědný ke své třídě jako k týmu. Pohoštění v duchu zdravé výživy bylo jako každý rok pověstnou třešničkou na dortu. Nejen, že si přišly na své chuťové buňky, ale i oči se najedly, což je také velice důležité. Je nutné pochválit všechny třídy i jejich třídní učitele za to, jak k projektu Výživa hrou přistupovali. A jak to tedy letos dopadlo. Výsledky byly velmi těsné, ale vyhrát zkrátka může jen jeden. Nezapomínejme na to, že je to jen hra a jediné důležité je to, zda si z tohoto projektu alespoň někdo odnese nějaké poznatky a chuť změnit svůj jídelníček do běžného života. Výsledky: 1. místo v projektu Výživa hrou ve školním roce 2013/2014 získává třetí třída, o druhé a třetí místo se tentokrát podělí se stejným počtem bodů 1. a 2. třída. Čtvrtáky, ačkoli se nedostali na „bednu“ chválíme například za jejich písničku a pátáky za vydařen pohoštění a zdravé složení svačín. Všichni si každopádně zaslouží velkou pochvalu a poděkování za snahu a aktivní přístup k celému projektu. Poděkován patří i děvčatům z žákovského parlamentu. Ceny - balíčky se sušeným ovocem a ořechy věnoval pan Jakub Starý z firmy Pohoda.

K.

Suková



## Výživa hrou



10.03.2014 12:23



07.03.2014 11:5



07.03.2014 11:51



07.03.2014 11:59



# Střípky z MŠ

## Karneval ve školce

Únor měsíc karnevalu, radosti a smíchu, k tanci vyzval král i šašek pohádkovou vílu. V rámci školního vzdělávacího programu jsme pro děti na obou třídách připravili v měsíci únoru karneval.

Děti se těšily už od začátku týdne a vyprávěly, jakou masku s maminkami chystají.

Na začátku karnevalu předvedly své krásné masky (za které maminkám a tatínkům děkujeme) na malé módní přehlídce. V kruhu si zahrály hru Na bublinu, zatančily taneček Pásla ovečky a pohybově ztvárnily písničku Afrika, kterou se naučily v rámci týdenního plánu o zvířátkách ze ZOO.

Následovala diskotéka. Děti se roztancovaly v rytmu písni Šmoulí discohrátky a písniček z pohádek. Při tanečkách plnily různé legrační úkoly a předvedly přihlížejícím maminkám a babičkám tancování ve dvojicích i zapojení do dlouhého vláčku. Poslední taneček byl náš oblíbený „Ram sam sam“, do kterého se zapojili i rodiče. Bylo to moc prima ☺.

A co čekalo děti na závěr? Za krásné masky jim do hledaného pokladu skřítky vyčarovali balíček sladkostí a barevný diplom. Oči dětem zářily ještě po obědě při ulehání do postýlek.

Děkujeme maminkám a všem přihlížejícím za dotvoření atmosféry a nafocení celé akce.

Stáňa Duchačová



## **Rekonstrukce kuchyně ve školce**

Od 3. do 16. února probíhala v prostorách mateřské školy rozsáhlá rekonstrukce kuchyně. Firma Kabel, spol. s r. o. provedla veškeré stavební práce. Výroby kuchyňské linky se velmi zodpovědně zhostil p. Miroslav Trska. Tímto chceme poděkovat všem pracovníkům, kteří se podíleli na tomto projektu. Děkujeme také rodičům a dětem, kteří společně s námi bez problému zvládli ztížené podmínky provozu MŠ.

Kolektiv MŠ

Dvuměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Sluková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.  
Grafické zpracování titulní strany Lada Řezáčová